

НАПРЯМИ САМОРОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧА

Хорошевська І.О.

кандидат економічних наук, доцент,

доцент кафедри комп'ютерних систем і технологій

Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця,

м. Харків, Україна

Динаміка сучасного розвитку галузі ІТ, стрімка поява нових технологій, нових програмних рішень та продуктів, висуває нові вимоги до рівня компетентності сучасного викладача. Йому треба «йти в ногу» з новими технологіями, опановувати нові програмні рішення, постійно оновлювати наповнення навчального контенту для здобувачів, обирати та застосовувати найбільш доцільні прийоми і методи навчання для донесення до здобувачів нової потужної хвилі інформації в руслі навчальних дисциплін для їх професійного та особистісного становлення та розвитку. Викладач, при цьому, виступає в ролі менеджера, організатора, режисера, тьютора, фасилітатора тощо навчальної дисципліни, який за допомогою формування та реалізації множини практичних інтерактивних завдань індивідуальної та колективної спрямованості, «живих» демонстраційних прикладів, активних відеосимуляцій із залученням користувача до дій, аудіо- та відео- підказок, пояснень, порад, інтерактивних ігрових елементів навчального, розвивального та дидактичного характеру, інтерактивних тренажерів і тестів різного ступеня складності тощо [1, с. 204] доносить до здобувачів нові знання й навички, формуючи їх компетентність базу.

Для того, що викладач зміг згенерувати та застосувати вищенаведене із врахуванням популярних сучасних технологічних та програмних рішень, він повинен постійно розвиватися, займаючись самоосвітою і самовдосконалення. Результати самоосвіти, викладач повинен імплементувати в розроблення сучасного актуального, корисного та візуально цікавого структурно-елементного складу та змістовного наповнення контенту за навчальною дисципліною, яку він викладає.

Зараз існує дуже багато шляхів для саморозвитку викладача. Серед найбільш популярних та затребуваних варто відмітити формальну, неформальну та інформальну освіту [2]. Однак, крім цих шляхів хотілося б ще відмітити і такі, як: проходження професійних стажувань (наприклад, в ІТ-компаніях, на профільних підприємствах та компаніях галузі), прийняття участі в міжнародних стажуваннях (наприклад, в провідних закордонних університетах, в яких викладають дисципліни за такою ж або спорідненою спеціальністю/освітньою програмою), долученість до грантових програм, програм академічної мобільності, підвищення публікаційної науково-методичної активності, участь у міжнародних науково-практичних конференціях, конкурсах, виставках тощо, а також, в заходах, на яких відбувається активна взаємодія з представниками-практиками, експертами від різних компаній не тільки галузі, до якої відноситься навчальна дисципліна певної спеціальності/освітньої програми, а й галузі ІТ, що зараз задає багатовекторність розвитку сучасних технологічних та програмних рішень, які треба застосовувати при викладанні навчальних дисциплін різної спрямованості, різних предметних областей. Активна участь викладача у вищенаведеному сприяє не тільки формуванню його потужного професійного рівня відповідного рівню розвитку сучасних технологій, потреб галузі та ринку, а й дозволяє набути високого рівня педагогічної майстерності для формування для здобувачів сучасної, креативно поданої у інтерактивному вигляді змістовно-структурної організації навчальної дисципліни.

Література:

1. Хорошевська І.О. Структура віртуального навчального середовища підтримки студентоцентрованого навчання зі спеціальності «Видавництво та поліграфія». *Інформаційні технології і засоби навчання*. Том 78, №4. 2020. С. 203 – 218.
2. TeachHub: Формальна, неформальна та інформальна освіта: що вибрати та як поєднати? URL: <https://teach-hub.com/formalna-neformalna-ta-informalna-osvita-vchitelya/> (дата звернення 08.12.2023).